

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 905/2011

z dnia 1 września 2011 r.

w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego dotyczącego środków antydumpingowych stosowanych w przywozie określonego politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2604/2000⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie”). W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada wprowadziła rozporządzeniem (WE) nr 192/2007⁽³⁾ ostateczne cło antydumpingowe na okres kolejnych pięciu lat. Wprowadzone środki antydumpingowe zmieniono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008⁽⁴⁾ w następstwie częściowego przeglądu okresowego („ostatnie dochodzenie przeglądowe”). Środki ustanowiono na poziomie usuwającym szkodę i obejmują one specyficzne cła antydumpingowe. Stawki cła ustalone dla producentów indywidualnych w Indiach wynoszą od 87,5 EUR do 200,9 EUR na tonę, natomiast na przywóz od pozostałych producentów nałożono cło rezydualne wynoszące 153,6 EUR na tonę („aktualne cła”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000⁽⁵⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz PET pochodzącego między innymi z Indii. W następstwie przeglądu

wygaśnięcia Rada nałożyła na okres kolejnych pięciu lat, rozporządzeniem (WE) nr 193/2007⁽⁶⁾, ostateczne cło wyrównawcze. Wprowadzone środki wyrównawcze zmieniono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008 w następstwie ostatniego dochodzenia przeglądowego. Środki wyrównawcze mają formę cła specyficznego. Stawki cła ustalone dla producentów indywidualnych w Indiach wynoszą od 0 EUR do 106,5 EUR na tonę, natomiast na przywóz od pozostałych producentów nałożono cło rezydualne wynoszące 69,4 EUR na tonę („aktualne środki wyrównawcze”).

- (3) Decyzją 2000/745/WE⁽⁷⁾ Komisja przyjęła ofertę zobowiązania ze strony kilku producentów eksportujących, ustalając minimalną cenę importową („MIP”) („zobowiązanie”).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (4) Komisja otrzymała wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, złożony przez Reliance Industries Limited, indyjskiego producenta eksportującego PET („wnioskodawca”). Zakres wniosku ograniczony był do dumpingu i do wnioskodawcy. Jednocześnie wnioskodawca wystąpił o dokonanie przeglądu aktualnych środków wyrównawczych. Rezydualne cła antydumpingowe i wyrównawcze stosuje się do przywozu produktów wnioskodawcy, zaś sprzedaż dokonywaną przez wnioskodawcę do Unii reguluje zobowiązanie.
- (5) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że dalsze stosowanie aktualnego cła na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu. W szczególności wnioskodawca twierdził, że nastąpiły znaczące zmiany w kosztach produkcji przedsiębiorstwa, które doprowadziły do znacznego obniżenia marginesu dumpingu od momentu wprowadzenia aktualnych ceł. Sporządzone przez wnioskodawcę porównanie jego cen krajowych z cenami eksportowymi stosowanymi przez niego przy wywozie do Unii sugerowało, że margines dumpingu był znacznie niższy niż poziom aktualnych ceł.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88.

1.3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (6) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego („niniejszy przegląd”), Komisja ogłosiła, w drodze publikacji zawiadomienia o wszczęciu⁽¹⁾ w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 10 czerwca 2010 r., wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (7) Produktem poddanym przeglądowi jest politereftalan etylenu (PET) o lepkości co najmniej 78 ml/g, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie sklasyfikowany w ramach kodu CN 3907 60 20 i pochodzący z Indii („produkt objęty postępowaniem”).
- (8) W dochodzeniu wykazano, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w Indiach i sprzedawany do Unii jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i technicznych oraz zastosowań z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na rynku krajowym w Indiach. Uznano zatem, że produkty sprzedawane na rynku krajowym i rynkach eksportowych są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ niniejszy przegląd ograniczono do stwierdzenia dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy, nie poczyniono żadnych ustaleń w odniesieniu do produktu produkowanego i sprzedawanego przez przemysł unijny na rynku unijnym.

1.5. Zainteresowane strony

- (9) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu przeglądu wnioskodawcę, przedstawicieli państwa wywozu oraz stowarzyszenie producentów unijnych. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (11) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała wnioskodawcy kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w ustalonym terminie.

- (12) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia dumpingu. Komisja przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów wnioskodawcy w Bombaju, Indie.

1.6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (13) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Trwały charakter domniemanej zmiany okoliczności występujących w ODP

- (14) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy okoliczności w zakresie dumpingu uległy zasadniczej zmianie i czy zmiana taka była trwała.
- (15) Wnioskodawca twierdził, że zmiany wartości normalnej i cen eksportowych od czasu ustalenia jego marginesu dumpingu w pierwotnym dochodzeniu były wynikiem istotnej zmiany kosztów produkcji. Według wnioskodawcy zmiana jego kosztów produkcji była związana z obniżeniem stawek celnych mających zastosowanie do przywozu do Indii podstawowych surowców używanych w jego procesie produkcyjnym. Ponadto twierdził on, że obniżenie stawek celnych doprowadziło do obniżenia zachęt wywozowych, co z kolei spowodowało zmianę cen sprzedaży krajowej, na podstawie których ustalono wartość normalną.
- (16) Ustalono jednak, że pomimo obniżenia stawek celnych i zachęt wywozowych ceny sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa, na podstawie których ustalono wartość normalną w ODP, były wyższe niż ceny wykorzystane w pierwotnym dochodzeniu do ustalenia marginesu dumpingu wnioskodawcy. Wyższe ceny sprzedaży krajowej wynikały między innymi ze wzrostu kosztów niektórych surowców i innych czynników produkcji.
- (17) Co się tyczy cen stosowanych w wywozie do Unii w ODP, ustalono je zgodnie z art. 2 ust. 8 i 9 rozporządzenia podstawowego. Konieczne było jednak w szczególności zbadanie, czy istnienie w ODP zobowiązania cenowego, w ramach którego wnioskodawca był zobligowany do sprzedaży produktu na rynek unijny po cenie przewyższającej MIP dla każdego miesiąca, wywarło wpływ na ceny eksportowe wnioskodawcy. Z powyższych przyczyn stwierdzono, że rzeczywiście zobowiązanie cenowe wpłynęło na wywóz do Unii. W tym kontekście, jako że wnioskodawca musiał przestrzegać zobowiązania związanego z MIP, zdecydował się nie prowadzić wywozu do UE w określonych miesiącach ODP, w których jego ceny eksportowe na inne rynki wywozu były poniżej MIP.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 10.6.2010, s. 15.

- (18) Zauważono, że wnioskodawca sprzedawał swój produkt do Unii jedynie w ciągu sześciu miesięcy ODP. Z drugiej strony, w tym okresie sprzedawał on produkty na inne rynki wywozu, na których nie musiał stosować się do wymogów wynikających ze zobowiązania cenowego. Zaobserwowano, że ceny wywozu do państw trzecich w miesiącach, w których wnioskodawca nie prowadził wywozu do Unii, były znacząco niższe niż ustalona MIP. W świetle powyższego zasadne jest zatem przyjęcie, że jedynym powodem, dla którego wnioskodawca nie sprzedawał produktów do Unii w pozostałych miesiącach, była konieczność stosowania się do wymogów płynących z jego zobowiązania i brak możliwości sprzedaży poniżej ustalonego poziomu MIP.
- (19) Wnioskodawca nie zgodził się z ustaleniem, iż nie sprzedawał produktów na rynku unijnym w związku z istniejącym zobowiązaniem. Twierdził on, że w niektórych miesiącach ODP nie prowadził sprzedaży na innych dużych rynkach wywozu, zatem nieregularna sprzedaż nie dotyczyła wyłącznie rynku unijnego. Podnieszono także, że miesięczne porównanie cen importowych produktu objętego postępowaniem do Unii ze wszystkich innych państw eksportujących oraz cen importowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii z miesięczną MIP przedsiębiorstwa wykazało, że wnioskodawca mógł sprzedawać produkty do Unii we wszystkich miesiącach ODP, nie naruszając wymogów wynikających ze swojego zobowiązania.
- (20) Nie można przyjąć argumentów wnioskodawcy, gdyż, z jednej strony, wnioskodawca skupił swoją działalność na wybranych poszczególnych rynkach, mających własną specyfikę, zatem na podstawie tej działalności nie można było ustalić, dlaczego przedsiębiorstwo to nie prowadziło sprzedaży do Unii. Z drugiej strony, porównania dokonane przez wnioskodawcę opierały się na ogólnych danych statystycznych, podczas gdy ustalenia dokonane w ramach niniejszego przeglądu oparto na danych dotyczących tego przedsiębiorstwa, stanowiących bardziej odpowiednią i wiarygodną podstawę do formułowania wniosków. Przedstawione przez wnioskodawcę argumenty również nie były w pełni uprawnione, np. w niektórych miesiącach ogólne ceny przywozu do Unii były jednak wyższe niż MIP, podczas gdy w innych okresach ogólne ceny importowe były niższe, nie można zatem wyciągać na podstawie tych cen ogólnych wniosków. Bezsprzeczny jest natomiast fakt, że wnioskodawca prowadził sprzedaż do Unii tylko w miesiącach, w których ogólne ceny przywozu do Unii były na poziomie MIP lub wyższe od niej.
- (21) Argument wnioskodawcy, że gdyby chciał, to mógłby sprzedawać produkty na rynku unijnym w ciągu sześciu miesięcy, kiedy to sprzedawał produkty na innych rynkach wywozu po cenie niższej niż MIP, odrzuca się jako niepopartą dowodami spekulację. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych innych argumentów wyjaśniających, dlaczego nie sprzedawał produktów do Unii podczas tych sześciu miesięcy, podczas gdy w tym samym czasie sprzedawał te same produkty na innych rynkach wywozu po cenie niższej od MIP. Stwierdzono zatem, że wnioskodawca nie sprzedawał produktów do Unii w pewnym okresie ze względu na konieczność przestrzegania wymogów wynikających z jego zobowiązania. W konsekwencji ceny eksportowe stosowane na rynku unijnym w ODP nie są wiarygodne.
- (22) Oprócz tego dokonano porównania między cenami w sprzedaży dokonywanej przez wnioskodawcę na rynek Unii a cenami uzyskanymi na innych rynkach wywozu, dla których nie miały zastosowania zobowiązania cenowe. Zauważono, że ceny eksportowe w wywozie na rynki, na których nie miały zastosowania zobowiązania cenowe, były konsekwentnie niższe przez cały ODP.
- (23) Wnioskodawca zakwestionował wnioski wyciągnięte z porównania cen stosowanych na rynku unijnym i na innych rynkach eksportowych, twierdząc, że z analizy na poziomie poszczególnych państw wynika, że na kilku innych rynkach wywozu stosowane są ceny powyżej cen stosowanych na rynku Unii. Jednakże dla tej kwestii większe znaczenie ma porównanie średnich cen niż indywidualne różnice wynikające z porównania poszczególnych państw, związane z ich wielkością, a także odmiennymi warunkami konkurencji na poszczególnych rynkach.
- (24) W rezultacie ceny eksportowe w wywozie na rynki trzecie lepiej odzwierciedlają zwykłą politykę cenową przedsiębiorstwa. Różnice między cenami eksportowymi w wywozie do Unii a cenami eksportowymi w wywozie na inne rynki światowe wskazują na to, że wnioskodawca miał istotne przesłanki ekonomiczne, by w przypadku braku MIP prowadzić sprzedaż do Unii po niższych cenach. W świetle tych okoliczności uznaje się, że każdy nowo obliczony margines dumpingu, oparty na cenach eksportowych w wywozie do Unii w ODP, byłby ustalany w oparciu o ceny, które nie uległy zasadniczej, trwałej zmianie. Ten sam wniosek ma zastosowanie do twierdzenia wnioskodawcy, jak wspomniano w motywie 5, iż porównanie jego cen krajowych i jego cen w wywozie do Unii wykazałoby margines dumpingu niższy od poziomu aktualnych cel.
- (25) W świetle powyższego warunek określony w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym okoliczności w zakresie dumpingu muszą ulec zasadniczej zmianie, nie jest spełniony. Utrzymanie środków na ich aktualnym poziomie jest zatem niezbędne do zrównoważenia skutków dumpingu.
- (26) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca podkreślał, że ceny stosowane przez niego na rynku unijnym są całkowicie wiarygodne. Jako że ceny eksportowe znacznie wzrosły między pierwotnym dochodzeniem a ODP, należy uznać, że także polityka eksportowa przedsiębiorstwa uległa istotnej i trwałej zmianie. Domniemywa się zatem, że również margines dumpingu przedsiębiorstwa został istotnie i trwale zmniejszony.

- (27) Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że trwała zmiana okoliczności niekoniecznie jest decydująca dla oceny, którą należy przeprowadzić po wszczęciu przeglądu, ale ma większe znaczenie dla stwierdzenia, czy dalsze nakładanie cła jest niezbędne dla zrównoważenia skutków dumpingu. Wnioskodawca powołał się na fundamentalną zasadę określoną w art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i w art. 11 ust. 1 Porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z którą środki antydumpingowe pozostają w mocy jedynie w okresie i w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę. W tym względzie wnioskodawca twierdził, że analiza niezbędności powinna być oceną prospektywną, wymagającą co najmniej przypuszczalnego lub prawdopodobnego ponownego wystąpienia dumpingu na poprzednio ustalonym poziomie.
- (28) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi: „Środek antydumpingowy pozostaje w mocy jedynie w okresie i w zakresie niezbędnym do przeciwdziałania dumpingowi, który powoduje szkodę”. Zasada ta ma zastosowanie do przeglądów okresowych, takich jak niniejszy przypadek, w odniesieniu do których art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowi m.in., że „[...] Przegląd okresowy wszczyna się w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że dalsze stosowanie środków nie jest już konieczne do wyeliminowania dumpingu lub istnieje niewielkie prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, jeżeli środki zostaną usunięte lub zmienione; albo zawiera dowody na to, że istniejące środki nie są lub przestały być wystarczające do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę [...]”. Wyżej wymieniony przepis ustanawia warunek, który należy spełnić, w przypadku gdy zainteresowana strona uważa, że poziom środków jest zbyt niski lub zbyt wysoki i w związku z tym wnioskuje o przeprowadzenie ich przeglądu. W odniesieniu do już rozpoczętych przeglądów w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stwierdza się dalej, że: „prowadząc postępowanie na mocy przepisów niniejszego ustępu, Komisja może między innymi rozważyć, czy okoliczności związane z dumpingiem i szkodą uległy istotnej zmianie [...]. W ostatecznym stwierdzeniu tej kwestii uwzględnia się wszystkie istotne i należyte udokumentowane dowody”. Artykuł 11 ust. 3 określa zatem w przypadku przeglądów okresowych dodatkowe kryterium oceny (tj. istotnej zmiany okoliczności), które należy wziąć pod uwagę w toku dochodzenia oprócz warunku wszczęcia przeglądu (tj. oceny, czy środki na aktualnym poziomie są nadal niezbędne), wymienionego przez wnioskodawcę.
- (29) Należy także zauważyć, że w dochodzeniach w sprawie przeglądu okresowego standardowo ocenia się trwałą charakter zmiany okoliczności stwierdzonej w toku dochodzenia. W tej kwestii orzecznictwo Sądu Unii Europejskiej⁽¹⁾ potwierdza, że „instytucje dysponują szerokim zakresem uznania w ramach badania konieczności utrzymania istniejących środków włącznie z możliwością dokonania oceny polityki cenowej zainteresowanych eksporterów w przyszłości”. Istniejące dowody wskazują na to, że ceny eksportowe stosowane przez wnioskodawcę na rynku unijnym nie odzwierciedlają rzeczywistej polityki cenowej wnioskodawcy, a zatem, jak stwierdza się w motywie 21, ceny eksportowe stosowane na rynku Unii w ODP nie są wiarygodne, w związku z czym nowy margines dumpingu obliczony na podstawie tych cen byłby oparty na cenach, które nie uległy istotnej i trwałej zmianie, jak stwierdza się w motywie 24.
- (30) Pomimo konkluzji, iż ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii nie uległy istotnej i trwałej zmianie, rozpatrzono argumenty wnioskodawcy i zbadano, czy środki na obecnym poziomie są niezbędne do przeciwdziałania dumpingowi. W tym względzie wnioskodawca twierdził, że obecny poziom środków jest w oczywisty sposób zawyżony, gdyż margines dumpingu powinien być znacznie niższy niż ustalony w pierwotnym dochodzeniu, a także dlatego, że polityka eksportowa wnioskodawcy na innych rynkach potwierdza, że zmiana marginesu dumpingu odzwierciedliłaby tendencję, której można zasadnie oczekiwać w przyszłości. Stwierdzono jednak, że argumenty te nie mają poparcia w faktach. Po pierwsze, jeśli chodzi o politykę eksportową wnioskodawcy na innych rynkach, ustalono, że, inaczej niż twierdzi wnioskodawca w swoim wniosku, jego ceny na tych rynkach były średnio o prawie 10 % niższe niż te stosowane w Unii. Wśród owych innych rynków wywozu w państwach trzecich znajduje się wiele państw o rynkach różnej wielkości, a w niektórych najprawdopodobniej nie istnieje krajowa produkcja PET. Rynki te mają własne specyficzne uwarunkowania konkurencyjne, prowadzące do odmiennych cen i tendencji niż na rynku Unii. Po drugie, w świetle powyższych ustaleń, nawet gdyby ustalono, że należy zmienić aktualny poziom środków, gdyż nie jest on już niezbędny do przeciwdziałania dumpingowi, nie ma możliwości określenia z rozsądną dokładnością odpowiedniego poziomu, nie ma bowiem wiarygodnych cen eksportowych, które by wynikały z normalnych warunków na rynku unijnym i je odzwierciedlały.
- (31) Wreszcie wnioskodawca uznał, że zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności lit. k), można dokonać dostosowania z tytułu „różnic czynników nieprzewidzianych [...], jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność cen, stosownie do wymagań niniejszego ustępu”.
- (32) Biorąc pod uwagę sformułowany powyżej wniosek, iż ceny eksportowe nie uległy istotnej i trwałej zmianie, niemożliwe jest ustalenie marginesu dumpingu. Z tego powodu wniosek o dostosowanie uznaje się za bezprzedmiotowy i niniejszym odrzuca.

3. ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA

- (33) Wobec ustalenia, że okoliczności w zakresie dumpingu nie uległy zasadniczej i trwałej zmianie, uznaje się, że niniejszy przegląd należy zakończyć bez zmiany wysokości cła obowiązującego wnioskodawcę. Dlatego środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1286/2008 w odniesieniu do przywozu PET produkowanego przez wnioskodawcę powinny pozostać bez zmian.

⁽¹⁾ Sprawa T-143/06 MTZ Polyfilms v Rada Unii Europejskiej [2009] ECR II-4133, paragraf 48.

4. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (34) Wnioskodawcę oraz pozostałe strony zainteresowane poinformowano o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zakończyć niniejszy przegląd. Otrzymane uwagi nie uzasadniały zmiany powyższego wniosku.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych wobec przywozu politereftalanu etylenu obecnie objętego kodem CN 3907 60 20 i pochodzącego między innymi z Indii zostaje niniejszym zakończony bez zmiany obowiązujących środków.

5. PRZEPISY KOŃCOWE

- (35) Dlatego też niniejszy przegląd powinien zostać zakończony bez zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007,

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 września 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący
